

Bókstavilígg upphiting

Rættilíggá nógv fólk hevði leitað sær til fót bóltsvøllin í Streymnesi mánakvøldið fyrri at síggja heljarkoyring í heimsklassa. Og tey vórðu ikki vónsvikin...har var eld-rokilsí, bílsorl og ovurdirví fyrri allar pengarnar

Upprunalíggá var ætlanin, at framfórsan hjá bílglaðu fólkunum frá The Monster Truck Show í Streymnesi mánakvøldið skuldi verða endurtíkin í gíarkvøldið, men tað læt seg av góðum grundum ikki gera.

Framfórsan mánakvøldið, ið var á sera høgum og undirhaldandi stóði, savnaði saman hundrættals fólk, men hóast tað, hevði hon ikki megnað tað sama eitt týskvøld, tá HMDystur er á Svangaskarði. Har setir fýroyingurin markíð fyrri, hvat hann fer til og ikki.

Sera gott undirhald

Sum sagt var talan um eina framfórsu á sera høgum og undirhaldandi stóði, og tykkara útsendi frá Sosialinum fekk at sanna orðini hjá svianum Steve

Eriksson, ið er ein av leiðarunum fyrri The Monster Truck Show: »Fólkini, ið eru úti á vøllinum, hava allar hugsandi royndir við at hava slíkar framfórsur, og læt nýta tey gíarna, so eisini fýroyingarnir kunnu fáa eitt sera gott show.«

Og gott show var júst orðið.

Fyrst koyrðu øll akfórin eina rundu, og síðani varð lopið tikið – og tað endtá bókstavilíggá.

Fyrst koyrði ein á motorsúkklu, meðan hann lyfti frampartin himmalhøgt upp, so hann koyrði á einum hjóli. Hetta imponeraði ikki fýroyingarnar, og tað var ikki so løgið. Næstan ikki tað mansbarn finst á Fýroya klettum, ið ikki hevur roynt júst tað sama – meira ella minni.

Koyrði gjøgnum eld

Hinvegin var tað munandi ógvuslíggá, tá motorsúkklan ta einu ferðina fór gjøgnum eitt ógíligt bál við fúkandi ferð.

Ikki sørt vágið, hóast hann, ið koyrði, var væl ílátin, so logarnir ikki skuldu gera honum nakað.

Tað besta, motorsúkklu-menninir høvdu á skránni, var tó, tá ein av teimum royndi seg í at koyra upp um fleiri bílar í senn. Fyrst stóðu tveir undir, so tríggar, so fýra – og at enda eisini ein lítill súkkulubíllur við fýra hjólum. Men einki var at ívast í – hann fór strúkandi yvir teimum øllum, og úttan íva hevði hann eisini klárað at flogið yvir fleiri bílum, um so skuldi veríð.

Onkur av teimum, ið vóru við í showinum hesaferð, var eisini við í 1978,

Orð & myndir:
Hilmar Jan Hansen

tá Hell Drivers sýndu síni kynstur á hjólum – eitt nú á fót bóltsvøllinum á Skála.

So at tríggar av bílunum lógu og drønaðu aftur og fram á vøllinum, koyrandi eftir líðini á tveimum hjólum, var kanska ikki so imponerandi, og serlíggá ikki, tá ein av teimum næstan ongantið megnaði at koma upp á tvínni hjól, men mátti niður aftur á fýra, so skjótt hann var komin niður av rampuni.

Stóð á hevdinum

Annars eitt tiltak, teir hjá landsverkfrøðinginum áttu at farið undir, tá lítið er at gera, tí gravkynnar kunnu júst sum einki sperra differentialið, hóast vassant man vera, um læt eru eina lættar at stýra og teir gomlu Escortarnir, ið her royndu seg.

Við tí eina bílinum var av og ein ferðandi, ið fór út gjøgnum rútin í ovaru síðu, har hann so stóð á hevdinum á karminum, sum var tað á einum fimleikargólvi.

Mitt í øllan rekilsinum fóru teir so í bók við at bíla nýtt tað einum Ford

Fiesta, ið eftir fimm rundferðir – heilt bókstavilíggá! – var so mikið illa farin, at hann ikki kundi koyra longur.

Nakað seinni tóku teir so sorlaðu hann ordilíggá sundur, tá teir lótu ein annan Ford-bíl – forrestin tann gamli bílurin hjá Mortensen, trúðóðaranum í Vestmanna – fara upp eftir rampuni og sora hin fyrri sær, so einki var heilt eftir á honum.

Sorlaðu fimm bílar

Men hetta var ikki alt sorlsí, fólkunum varð unt at síggja. Við á ferðini høvdu teir tveir bílar á yvirvaksnum dekkum, ið ikki sóu út til at kunna puntera hesumegin komandi aldar-skífuð.

Hesir risarnir vórðu væl avfjarðaðir, og tað skuldi eisini vísa seg, at teir settu punktummið fyrri kvøldið.

Á miðjum vølli lógu ella stóðu fimm bílvrak undir líðini á hvørjum øðrum. Tað vóru hesir, ið skuldu fáa av at víta frá teimum fýrum stóru risunum av bíl-

